

[Glistrup.]

somheder. Her er der virkelig penge at spare ved at lade være med at gennemføre socialdemokratiets forslag, idet man altså med alle de mennesker, der så må være overflødige derhenne i Nørregade — og tilsvarende finder vi under andre myndigheder — simpelt hen kan nedtrappe omfanget af administrationsvirksomheden dér. Man kan altså gennemføre et så papirkrævende lovforslag som det, der er tale om her, uden at man skal have nogen som helst yderligere ansat i administrationen for at påse, at alle Danmarks private detailvirksomheder, engrosvirksomheder, fabrikationsvirksomheder, liberale erhverv, transportvirksomheder, offentlige virksomheder og koncessionerede virksomheder kører ud fra samme bruttoavance pr. vareenhed. Det skal man kunne gøre, uden at man behøver at inddrage andet end den overflødige embedsmandskraft, man i forvejen har. Det var da i hvert fald altid et lyspunkt på denne mismodige dag at finde i socialdemokratiets forslag.

Men ellers kan vi vist ganske roligt fastslå, at når vi under hensyntagen til det udfald, som folketingsvalget fik her den 9. januar, skal i gang med arbejdet i udvalgene med at løse disse problemer, så kan det ikke være noget for landet nyttigt udgangspunkt eller noget udgangspunkt, der svarer til folketingets sammensætning, at starte med at gennemgå, eventuelt forsøge at rette stil på eller forbedre disse lovforslag, den socialdemokratiske regering kommer med.

Vi må simpelt hen besinde os på, at vi her i folketinget, nærmere bestemt den 3. december forrige år, har fået et sæt lovforslag, som simpelt hen danner et alternativ til det her. Det er et sæt lovforslag, som i hvert tilfælde er bygget op omkring det kardinalpunkt, der hedder, at omkostningerne ikke må stige noget særligt i den periode, vi nu går ind i, meget gerne 1975 og 1976.

Fremskridtspartiet ser naturligvis meget gerne, hvis der er grundlag og stemning for det i salen, at vort helt rigtige forslag om den skattefri bundgrænse blev udgangspunktet, men vi må selvfølgelig erkende, at vi må samarbejde for at danne et flertal, og fremskridtspartiets stemmer kan kun bidrage med noget, der sådan ligner en fjerdedel eller lidt mere af et flertal. Derfor kan vi

ikke, medmindre vore argumenter kan trænge igennem, så man kan forstå, at det her er det perspektivplanrigtige forslag med den skattefri bundgrænse, regne med, at det kan være udgangspunktet for forhandlingerne, men det kan forhåbentlig påvirke forhandlingsresultatet i nogen grad.

Det naturlige og rigtige udgangspunkt både efter det saglige indhold og styrken her i salen må være den samling lovforslag, der blev fremsat under navnet venstres helhedsplan den 3. december 1974 i folketinget. Det var et projekt, som man — bevares — kan have mange indvendinger imod. Vi opregnede 7 indvendinger den dag, det var til første behandling, og dem står vi i og for sig stadig væk ved, men som forhandlingsgrundlag, ikke som ultimative krav. Det er således, at man dér har et grundlag, der har været forelagt Danmarks vælgere som den nødvendige politik for at klare problemerne, og som har vundet bifald fra landets vælgere i et sådant omfang, at venstre næsten fordoblede sit mandattal. Det er noget, som vi i et folkestyre simpelt hen må affinde os med og tage som udgangspunktet for de drøftelser, vi nu skal foretage de næste dage. Så kan vi ikke komme og sige, ligegyldigt hvor kloge vi andre, der gik tilbage, mener, at vores ting var, og det, vi fremlagde for vælgerne, var, at nu skal det absolut være det ultimative og det, der må være udgangspunkt for det.

Det må være det rigtige og naturlige i betragtning af den vælgerdom, der blev afsagt, at det bliver det andet grundlag, som kommer til at danne udgangspunktet. Så må venstre selvfølgelig også på sin side affinde sig med, at partiet ikke kan danne mere end, skal vi sige godt og vel halvdelen — når man tager de partier med, der plejer at følge venstre — af et flertal. Så kan venstre selvfølgelig heller ikke forvente at få sin helhedsplan igennem indtil sidste komma. Man må naturligvis, når man skal respektere udfaldet af et folketingsvalg, erkende, at man ved de forhandlinger, der nu kommer til at foregå, i meget vidt omfang må hense til de betragtninger, som blev gjort gældende og i så stort et omfang vandt tilslutning hos nye vælgerskarer ud over dem, som venstre havde haft ved valget i december måned 1973.

Når vi så kommer i gang med udvalgsfor-